

flødtigt at gaae videre ind paa de derhen hørende Forhandlinger.

Kierkegaard: Jeg skal bede Forsamlingen om Tilladelse til at komme tilbage paa et Punkt, som blev berørt af den ærede Folkethingsmand for Svendborg Amts 6te Kreds (S. A. Hansen), og som det overraskede mig noget, at han ikke videre lod til at ville fortsætte, enten under Forhandlingerne idag eller ved et Ændringsforslag. Den ærede Rigsdagsmand gjorde opmærksom paa, at Afdelingsystemet her er aldeles udeladt, og erklærede sig foreløbigt, hvis jeg forstod ham ret, enig med hvad ogsaa den høitærede Ordfører havde udtalt om, at det skulde være meest passende og overeensstemmende med denne Forsamlings Værdighed at forudsætte, at den nok vilde sørge for, at Minoriteterne skete deres Ret ved Valgene. Jeg tør maale mig, haaber jeg, med ethvert Medlem af Forsamlingen i Henseende til fast Tillid til, at Forsamlingen i alle Maader vil værne om sin Værdighed og opføre sig værdig det Folk, den er kaldet til at repræsentere. Men ikke desto mindre forekommer det mig, at det var yderst træffende bemærket af den samme ærede Rigsdagsmand fra Svendborgegnen, og hvilket han med sit Talent ganske anderledes kunde have forfulgt, at, dersom vi vilde gaae efter dette Princip, kom vi til at indskrænke saavel denne Forretningsorden, som de enkelte Things til meget faa og meget korte Paragrapher. Det forekommer mig derfor, at jeg holder nok saa fast paa denne Forsamlings Værdighed, naar jeg holder mig overbevist om, at den vil, i det Dieblik den constituerer sig og begynder sin Virksomhed, med den yderste Samvittighedsfuldhed bestræbe sig for at vedtage saadanne Former, som i det Tilfælde, som dog altid maa tænkes muligt, hvor megen Grødhedighed man end kan nære for dens hele fremtidige Virksomhed, i det mulige Tilfælde altsaa, at nogen Misbrug af Majoritetens Overlegenhed skulde tilstiftes eller finde Sted, kunde virke velgjørende ind til at forebygge og forhindre Sligt. Det Samme forekommer mig at gjælde med Hensyn til hvad i en noget forandret Tankegang en meget æret Folkethingsmand fra Beile (Lehmann) udtalte om, at Majoritetens Klogskab og Humanitet vilde not

lære den at lade de store Minoriteter skee deres Ret. Jeg antager nemlig, at den Majoritet, som i denne Sag maatte danne sig i Thinget, ganske efter den ærede Rigsdagsmands Forventning, vil vise den Klogskab og Humanitet, allerede nu, medens der ingen lidenskabelige Debatter er, medens der ikke er nogen Sag forhaanden, der kan ventes at ville spænde Modsatningerne i nogen høj Grad, at vedtage saadanne Former, der gaae ud paa, naar et saadant Tilfælde senere muligens skulde indtræde, at bidrage, var det end nok saa lidt, til at forebygge de Farer, der deraf kunde udspringe. Den samme ærede Rigsdagsmand, som jeg har tilladt mig at hentyde til, yttrede ogsaa, at det vilde være en ganske anden Sag, dersom Afdelingsystemet tillige havde vist sig som et Forhandlingsystem, og ikke blot som en Inddeling til at foretage Valg. Og han bemærkede ved den Leilighed, at det havde fundet Sted i den Rigsforsamling, for hvilken Grundloven blev forelagt. Men jeg maa da gjøre opmærksom paa, at saa have vi jo netop her et Antecedens, som i strengeste Forstand passer; thi vi ere her virkelig en Forsamling, netop i Analogie med den, en forenet Rigsdag igjen. Og dersom altsaa, saalænge Folkethinget stod alene, Afdelingerne ere sunkne tilbage til at blive blotte Valgafdelinger, ligger deri jo ikke det mindste Beviis for, at de jo her, naar de først bleve constituerede, igjen vilde blive grebne og benyttede ogsaa som Middel til gjensidige Forhandlinger mellem Rigsdagsmandene. Den samme ærede Rigsdagsmand gjorde endvidere opmærksom paa, at Minoriteterne kunde ingen anden Beskyttelse vederfares ved Valg i Afdelingerne, end en saadan, som var aldeles tilfældig, medmindre disse Afdelinger dannede sig selv. Jeg tilstaaer, at denne Indvending forekommer mig ikke afgjørende. Thi det, der skulde godtgjøres, var jo ikke, at vi ikke burde vedtage netop det i Folkethinget gjældende Afdelingsystem, men det, der skulde godtgjøres, var, at det var rigtigt, at Udvalget aldeles havde opgivet Tanken om Afdelingsystemet. Det kunde jo meget godt indrettes paa en anden og noget forskjellig Maade. Der kunde jo ret vel, f. Ex., gjøres Forsøg til i denne Hen-